To dá se dát

Pavlína Jíšová

Nemám vlastní dům patřím k zatoulaným psům
kteří cestu zpátky hledají
lítost na řasách prošlé mince po kapsách
a nich tváře co se neznají

Co stalo se nejde odestát
tak probudit sen co chce se zdát
to dá se dát to dá se dá se dát
a navracet úsměv nemocným
pak samota tíží o moc mí
to dá se dát to dá se dát to dá se dá se dát

V polích oheň plál kdosi smutnou píseň hrál
o tom jak svou duši očistí
kdo nám poradí vítr fouká nevadí
jen sami sebou jsme si nejistí

Tak sednout na první dvoukolák
a z klokaní kapsy sypat mák
to dá se dát to dá se dá se dát
a vyřezat pána s vrtulí
a věřit že sám se přitulí
to dá se dát to dá se dát to dá se dá se dát
Za ostudu která zastudí
tě zahřeje smích co nenudí
to dá se dát to dá se dá se dát
za pochopení už rozumím
že učit se mám co neumím to dá se dát…

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!